

Kedves Hölgyeim!

Rousseau szerint a történelem során valamennyi civilizált nép tisztelte a nőt. Változó világunkban, a különböző kultúrák és népek találkozása során általános tapasztalatként magunk is megálapíthatjuk: egy társadalom fejlettségének fokmérője az, ahogyan a nőkkel bánt.

A mindennapjainkat behálózó és a közvéleményt ezáltal folytonosan formáló média, a reklámok által sugallt, néha hamis ideálok bemutatásával sokszor vitte tévútra a nőkről, a női szerepről való gondolkodás fonalát. Az elmúlt hetekben, hónapokban több közéleti, médiaszereplő is kifejtette véleményét az ideális nő, az ideális női szerep gondolatáról. Magam nem vállalkoznék erre. E helyett inkább visszakanyarodnék a francia felvilágosodás meghatározó alakjának, Rousseau-nak a szavaihoz. Egy nő számára ezért – véleményem és meglátásom szerint – az jelenti az ideális szerepet, amelyben tisztelet, megbecsülés övezi és amiben Ő is jól érzi magát. Hozzátenném, e két utóbbi tényező nagyban összefügg egymással. Emlékszem, szüleim, nagyszüleim gyermekkoromban milyen sokszor felhívták figyelmem a lányok, a nők tiszteltére. Bevallom, akkoriban ennek még nem tulajdonítottam

különbösebb jelentőséget. Igazi értelmét a felnőtté válás, a szülői szerep közös élménye és csodája mutatta meg igazán. A törődés, az életünk stabil hátterét nyújtó otthon melege, a gyermekeink növekedését kísérő, óvó figyelem mind-mind olyan vonásai a női nemnek, melyek egy civilizált társadalomban ki kell vívják, ki kell érdemeljék a tiszteletet. Túlmutatva a családi kereteken, munkánk során, kollegális kapcsolatainkban is meghatározó tényező a női figyelmesség, alaposág. Az a belülről jövő intuíció, amellyel egy nő mindig képes szűkebb és tágabb közösségét összatartani, baráti kapcsolatait ápolni.

Bár kimondva az évnek csak egyetlen napját neveztük el róluk, hálaunk és tiszteletünk az esztendő minden egyes napjára kijár!

**Isten éltesen
minden Lányt és
Hölgyet!**

Tállai András
országgyűlési képviselő

